

Åklingarn, person fr. Åk-
linga sn. Vartofta hd. Stea-
rab. l., som brätter sig i annan sn.

åkingarn subst. m. (Stenstorp)

sing ob. f. — " — b. f. — " — gen — f.
rel. " — " — a, " — " — a, " — as
Kustrum kallas åkingarna

J. W. Bergström 1904-05
Ud. M. H. 109:233b.